

melse hermed. Da man imidlertid fandt, at en Forandring i Esbjergs Forhold var af en saa paatrængende Beskaffenhed, at man maatte søge at fremme dette Spørgsmaal uafhængig af, hvorledes man vilde ordne Forholdet for de andre Handelspladser i Fremtiden, blev der ved privat Initiativ i Folketinget fremsat et Forslag om Ordningen af Esbjergs kommunale Forhold. Dette Lovforslag blev ogsaa underkastet de fornødne Behandlinger her i Tinget, men Lovforslaget bortfaldt, da der ikke opnaaedes Enighed mellem de to Ting om et enkelt Spørgsmaal, nemlig Esbjergs Forhold med Hensyn til Valgretten til Landstinget, med andre Ord om Forstaaelsen af Grundlovens § 37 i Forhold til Esbjerg. Der blev da gjort et tredje Forsøg paa Sagens Ordning, ligeledes ved privat Initiativ i Folketinget, nemlig et Forslag om, at der gaves Esbjerg Kommune Købstadret. Dette Forslag blev ogsaa sendt herop til Landstinget, hvor det imidlertid paa Grund af Samlingens Slutning ikke naaede ud over 2den Behandling. I Henhold til Bemærkninger, der fremkom fra forskellige Sider her i Tinget under dette sidste Lovforslags Behandling, er det nu, at jeg har udarbejdet det foreliggende Lovforslag, som jeg herved tillader mig at fremsætte, og som altsaa gaar ud paa, at Esbjerg Kommune oprettes til Købstad. Det er denne Udvej, man fra alle Sider, saa vidt jeg har kunnet skønne, enedes om at be-
 tragte som den rette Vej at gaa for at bringe Esbjerg ud over de Vanskeligheder, hvorunder den for Tiden lever. Naar det Forslag, der i Fjor hen mod Samlingens Slutning blev fremsat i Folketinget, ikke naaede til endelig Vedtagelse, var, tror jeg, en af Hovedgrundene dertil denne, at Lovforslaget ikke var gennemarbejdet paa en Maade, som man maatte anse for ønskelig over for et Spørgsmaal af en saadan Vigtighed som dette, hvor der var Tale om at oprette en ny Købstad — første Gang tør jeg sige i dette Aarhundrede, naar man bortser fra Fredericias Oprettelse i Aaret 1818 til Købstad, i alt Fald første Gang efter Gennemførelsen af de kommunale Love af 1867 og 1868. Det var derfor naturligt, at Landstinget gennem flere Medlemmers Udtalelser ytrede Ønske om, at mange Spørgsmaal, der i saa Henseende maatte rejse sig, kunde blive Genstand for en indgaaende Drøftelse, og der blev ogsaa fra flere Medlemmers Side rettet Henstillinger til Indenrigsministeren om, saafremt Lovforslaget ikke blev vedtaget, da det forelægges Sagen paa ny i denne Rigs-

dagssamling gennem et Regeringsforslag, der indeholdt de nødvendige Detailbestemmelser. — Dette Lovforslag, som jeg saaledes forelægger, ville ærede Medlemmer finde at indeholde et betydeligt Antal Detailbestemmelser om de forskellige Spørgsmaal, der rejse sig ved en saadan Forandring af en Sognekommune til Købstadkommune. Uden at jeg i øvrigt skal gaa i Details med Hensyn til Forslagets Indhold, skal jeg kun gøre opmærksom paa, at i Henseende til Beskatningsforholdene er der indført den Bestemmelse, at Esbjerg skal underkastes Bestemmelserne i Loven om den kommunale Beskatning i Købstæderne uden for Kjøbenhavn af 11te Februar 1863 med de Lempelser, som Indenrigsministeren finder nødvendige, særlig med Hensyn til den Maade, hvorpaa Ejendomsskatternes Beløb fastsættes. Det vil mulig erindres, at det Forslag, der var til Behandling sidste Gang i forrige Session, gik ud paa, at Bestemmelserne i Loven af 11te Februar 1863 ikke skulde være bindende for den kommunale Beskatning i Esbjerg, men at Reglerne skulde fastsættes ved en Skattevedtægt, der blev at stadfæste ved Indenrigsministeren. Denne Bestemmelse mødte en Del Modstand her i Tinget, navnlig under Synspunkt af, at Skatteforholdenes Ordning i Overensstemmelse med Ordningen i de øvrige Købstæder var en saa væsentlig Bestemmelse, naar der overhovedet er Spørgsmaal om, at en Kommune skal være en Købstad, at den ikke burde savnes her. Med Hensyn til Statsskatterne er der truffet Bestemmelse angaaende Lignings-
 skatten, det findes i Lovforslagets § 4, og ligeledes med Hensyn til Bygningsafgiften i Lovforslagets § 12, hvorefter der skal gives Bemyndigelse til at beregne denne Afgift efter de for Landbygningers Ansættelse gældende Regler i 15 Aar. — Med Hensyn til Næringsvæsenet er der indført en lignende Bestemmelse som i det tidligere Lovforslag om, at Løbælte-Bestemmelsen, med andre Ord Bestemmelserne i Næringslovens §§ 28, 54, 55 og 57 ikke skulde komme til Anvendelse med Hensyn til Esbjerg. Jeg tror ikke, at det vil møde nogen Modstand efter den Stilling, som ærede Medlemmer indtog til den Bestemmelse, der fandtes i det Lovforslag, som blev behandlet i forrige Samling. — Endelig er det foreslaaet, at Indenrigsministeren skal afgøre de Spørgsmaal, der opstaa angaaende Løsningen af det tidligere Mellemværende mellem Esbjerg Sognekommune og Ribe Amtskommune, for saa vidt det ikke bliver afgjort ved mindelig